

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

לפני השופט שלמה אלבז, שופט בכיר

התובעת	מ'
ע"י ב"כ עוה"ד ישראל מרק או עו"ד דוד רוזן	
נגד	
הנתבע	נ'
ע"י ב"כ עוה"ד שירה דרודי - סאלם	

ובעניין הקטינים:

1. א'
2. מ'
3. ר'

פסק דין

לפני תביעת אם לפסיקת מזונותיהם של 3 ילדי הצדדים, בגילאי 6-15 וכן לפסיקת מזונותיה שלה.

1. בין הצדדים התנהלו הליכים נוספים אשר בגינם ניתנו 2 פסקי דין העוסקים בסוגיית המשמורת, ומעבר לכך תלויה ועומדת תביעה רכושית וביהמ"ש ממתין לסיכומי הצדדים.

2. לאחרונה ניתן פס"ד בתביעת הורי הנתבע, לפנות את התובעת מיחידת הדיור בה התגוררו הצדדים במשך שנים רבות.

3. כפי שפורט בפסה"ד למשמורת מיום 4.4.19, הצדדים הם בני זוג לשעבר, אשר נישאו זלי"ז ביום 10.02.x. מנישואיהם נולדו לצדדים 3 הילדים שבכותרת, אשר גילם, נכון להיום, נע בין 6.9 ל-15.5.

4. שני הילדים הגדולים, א' ומ', שוהים בפנימייה ב..., בה הם לנים במהלך השבוע ובכל שבת שלישית. ביחס ל-2 השבתות הנותרות הציגו ההורים עמדה סותרת. התובעת טענה שא' ומ' לנים רק בביתה ואילו הנתבע טען שהם לנים שבת אחת בבית התובעת ושבת אחת בביתו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 5. ביחס לבת הקטנה, ר', נקבע כי המשמורת תהא משותפת עם הסדרי שהייה שווים בין
2 ההורים.
- 3 6. במהלך נישואי הצדדים עסקה התובעת כעובדת במזכירות מושב A. התובעת פוטר
4 מעבודה זו. לאחרונה החלה לעסוק, בנוסף על עיסוק חלקי כמצילה בבריכה, גם כרכות
5 קהילתית ביישוב B.
- 6 7. הנתבע משמש כסדרן במפעל.
- 7 8. הצדדים התגוררו במהלך 9 השנים שקדמו לפירוד ביחידת דיור בת 5 חדרים שבבעלות
8 משפחת הנתבע במושב A. כחלק מהליכי הפירוד הורו בני משפחתו של הנתבע לצדדים
9 לפנות את יחידת הדיור ומשלא פינו את הנכס במועד הגישו תביעה לפינוי התובעת מיחידת
10 הדיור, אשר נדונה בתמ"ש 17-12-17428. בדיון ביום 18.5.14 הוסכם שהתובעת תעזוב את
11 יחידת הדיור עד ליום 18.9.1 ויהא אכן פינתה את היחידה בהתאם למוסכם.
- 12 9. נכון להיום כל אחד מהצדדים גר בדירה בשכירות. הנתבע במושב A ואילו התובעת במושב
13 C. אציין שהתובעת חזרה בה מכוונתה לעבור להתגורר בתל אביב, בסמוך למשפחתה.
- 14 10. בבעלות הצדדים, במשותף, דירה בתל אביב, אשר הושכרה לצדדי ג' בסך 3,000 ₪ לחודש,
15 ושולמה עבורה משכנתה חודשית בסך 2,600 ₪. הצדדים הסכימו לפרק את השיתוף בדירה
16 ולמכרה, במסגרת ההליך הרכושי שניהלו.
- 17 11. מאחר והמדובר בתביעה למזונות ילדים ולמזונות אישה, אדון ב-2 התביעות בנפרד.
- 18 **התביעה למזונות ילדים**
- 19 12. התביעה דן הוגשה ביום 24.9.17, בחלוף כחודשיים בלבד מאז נחתמה הלכת בע"מ 919/15
20 **פלוני נ' פלונית** ביום 19.7.17 (להלן: "בע"מ 919/15").
- 21 13. בכתב התביעה ביקשה התובעת להעמיד את מזונות הילדים ע"ס 4,700 ₪ לחודש. במועד
22 הגשת התובענה שהה הבן א' בפנימייה והבת מ' התגוררה עם התובעת, על אף שלטענת
23 הנתבע נהגה לשהות בביתו עד שעות הלילה המאוחרות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

14. ביום 5.3.18 נקבעו המזונות הזמניים שעל הנתבע לשלם בסך 4,000 ₪ לחודש. בקשת ערעור
2 על ההחלטה נדחתה ע"י כב' השופט טפרברג ביום 17.4.18. אתייחס בהמשך בהרחבה
3 לדחיית הערעור.
15. כאמור, הלכת בע"מ 919/15 חלה על ילדים בגילם של הילדים שתיק זה עוסק בהם.
16. בשורה התחתונה בפסה"ד נקבע שבניגוד לדין שהיה נהוג בעבר, בגילאי 6-15 חבים שני
6 ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי
7 יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה,
8 בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.
17. דרך חישוב המזונות על פי פסה"ד בבע"מ 919/15 נעשתה בפסיקת בתי המשפט לענייני
9 משפחה בצורה לא אחידה. על דרך הכלל אני נוטה לאמץ את הנוסחה שהוצעה במאמרם של
10 ע' ושי' ליפשיץ (להלן: "ליפשיץ") "מזונות ילדים בגילאים 6 עד 15 במצבי משמורת
11 משותפת? מבט פרשני וגישורי בעקבות בע"מ 919/15" (המאמר פורסם באתר המשפטי של
12 האוניברסיטה העברית. כמו כן ניתן להסתמך על דרך הצגתו בתמ"ש 11813-08-15 נ.ג. נ'
13 ר.ו. (11.1.18)).
18. על פי מודל 6 השלבים, שהוצע באותו מאמר, יש לחבר את רכיב המדור לרכיב ההוצאות
15 תלויות השעות ולרכיב ההוצאות שאינן תלויות שעות, כדי לקבוע את דמי המזונות שישלם
16 בעל ההכנסה הגבוהה מההורים לידי בעל ההכנסה הנמוכה. לשם ההמחשה: מדור +
17 הוצאות תלויות שעות + הוצאות שאינן תלויות שעות = מזונות.
19. כדי לחשב את 3 הרכיבים המצרפיים המרכיבים את חיוב המזונות, יש לחשב, ביחס לכל
19 אחד מההורים בנפרד, את 2 הקבועים הבאים:
20
- 21 חישוב ההכנסה של ההורה עפ"י הכלל: הכנסתו הפנויה של ההורה לחלק לסך ההכנסות
22 הפנויות של שני ההורים = ההכנסה של ההורה.
- 23 זמני השעות של ההורה עפ"י הכלל: מספר ימי השעות של הקטינים בבית אותו הורה לחלק
24 ל- 14 ימים = שיעור השעות של ההורה.
20. לאחר מכן מחשבים את חיוב המזונות ביחס לכל אחת מההוצאות.
25 3 מתוך 23

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 הוצאות תלויות שהות: 21.
- 2 סך כל ההוצאות תלויות השהות של הקטין בשני הבתים כפול (שיעור ההשתכרות של
3 ההורה) פחות (שיעור השהות אצל ההורה) = חיוב ההוצאות תלויות השהות של ההורה.
4 תוצאה שלילית של חישוב נתוני אחד ההורים יוביל לכך שנחשב את הסכומים ביחס להורה
5 בעל ההכנסה הגבוהה יותר.
- 6 הוצאות שאינן תלויות שהות: 22.
- 7 גובה ההוצאות שאינן תלויות שהות בשני הבתים כפול שיעור ההשתכרות של ההורה, פחות
8 הוצאות ההורה שאינן תלויות שהות אשר ההורה מוציא בפועל על הקטינים = חיוב ההורה
9 בהוצאות שאינן תלויות שהות. כפי שיפורט בהמשך, כאשר נקבע מנגנון של הורה מרכז, אזי
10 לא יופחת חיוב ההוצאות בבית ההורה המשלם, ומלוא הסכום עפ"י שיעור ההשתכרות
11 יועבר להורה זה.
- 12 את רכיב המדור מחשבים לפי: שיעור ההשתכרות של ההורה כפול הוצאות מדור הקטינים 23.
13 בבתי שני ההורים פחות הוצאות מדור הקטינים בבית ההורה לגביו נערך החישוב = רכיב
14 המדור.
- 15 מעבר לכך נושאים ההורים בהוצאות החריגות שלא נכללו בתחשיב עפ"י שיעור הכנסתם, 24.
16 כמו ביחס להוצאות שאינן תלויות שהות.
- 17 אפנה לדון בנפרד בכל אחד מהמרכיבים בהתאם לטענות הצדדים. 25.
- 18 **ההכנסה הפנויה של ההורים**
- 19 בעמ' 29 למאמר קובעים ליפשיץ שקודם לקביעת שיעור ההכנסה של ההורה, יופחתו 26.
20 מהכנסתו הוצאות חיוניות, כך שבנוסחה יוצב רכיב ההכנסה הפנויה בלבד. הרעיון שהוביל
21 למסקנתם היה שלו יישאר להורה מסוים סכום נמוך שיחושב כהכנסה פנויה, ישתמש
22 ההורה בסכום זה כדי לשלם את הוצאותיו החיוניות, והסכום לא ישמש את הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 במסגרת ההפחתה של צרכים חיוניים מונים ליפשיץ את ההוצאות הבאות: צרכי המדור של
2 ההורה שהם חלקו של ההורה בהוצאות המדור, חיובי מזונות קודמים, החזרי חובות
3 וכיו"ב.
- 4 עוד מציינים ליפשיץ שיש לבחון רכוש נוסף שבבעלות ההורים, המשליך על הכנסתם
5 הפנויה.
- 6 **הכנסה פנויה – התובעת**
- 7 בכתב התביעה טענה התובעת כי נכון לאותו מועד, בו התגוררה זמנית אצל הוריה בת"א,
8 עמדה הכנסתה כמצילה על סך 3,000 ₪ נטו לחודש. התובעת דבקה בטענה זו עד לסיכומי
9 התשובה מטעמה, על אף שהטענה התבררה כלא נכונה עת הוגש תלוש שכר עבור חודש
10 אוגוסט 2017, המועד בו עברה להתגורר בת"א. באותו תלוש דווח על הכנסה בסך 11,658 ₪
11 ברוטו. מסיבה לא ברורה, שהתובעת לא פירטה, אך ככל הנראה מדובר בהיעדר תיאום מס,
12 נוכח משכר זה תשלומי מס בסך כ- 5,500 ₪ כך שההכנסה נטו, עמדה ע"ס 4,780 ₪.
13 משהגישה התובעת, לאחר דרישות רבות, את כל תלושי השכר, התברר שהמס שנגבה הושב
14 לה כחודש לאחר מכן, ואז ממוצע השכר לחודשים אלה עמד על כ- 7,700 ₪ נטו לחודש, ולא
15 3,000 ₪ לחודש, כפי שהתובעת המשיכה לטעון עד תום ההליך.
- 16 התובעת טענה שקודם עזיבת מושב A עבדה כמזכירה במזכירות המושב והשתכרה
17 בסכומים דומים, כ- 3,500 ₪ לחודש, ולאחר מכן קיבלה, במהלך כ-6 חודשים, דמי אבטלה
18 בסך 4,700 ₪ לחודש. לא היה זה ברור כיצד מתיישבת טענה זו עם הסכומים שטענה
19 התובעת שהשתכרה, שכן מובן מאליו שהתובעת לא הייתה זכאית לקבל דמי אבטלה
20 גבוהים מכפי השתכרותה.
- 21 התובעת הוסיפה וטענה שמעבר לעבודת המזכירות בה עבדה, עבדה גם כמצילה והשתכרה,
22 עבור 2 חודשי עבודה, 2,500 ₪. לא היה זה ברור האם מדובר ב- 2,500 ₪ עבור חודש אחד
23 או עבור שני חודשי עבודה והאם אלה התוספו להכנסה הקבועה או שמא מדובר בהכנסה
24 נוספת בחודשי הקיץ, כפי שנטען בהמשך ההליך.
- 25 התובעת לא דיווחה בכתב התביעה על הכנסותיה כראוי והטענות שהעלתה לא היו
26 מהימנות. התובעת גם לא הגישה את טופס הרצאת הפרטים באופן תקני. בהחלטה מיום
27 8.11.17 ציינתי שחרף 3 החלטות קודמות לא הגישה התובעת הרצאת פרטים מלאה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 ומודפסת ולא צירפה את 12 תלושי השכר האחרונים כנדרש. עוד הורתי לתובעת לצרף דפי
2 חשבון ואסמכתאות לתביעתה, שכן לא צורף לכתב התביעה כל מסמך שיוכיח את דמי
3 המזונות הנתבעים.
- 4 .33 ביום 16.11.17 הגישה התובעת הרצאת פרטים מלאה, לה צרפה את תלושי השכר הנדרשים.
5 מתלושים אלו התברר שצירוף כל הסכומים, לרבות תשלום דמי האבטלה שקיבלה, מוביל
6 לכך שהכנסותיה בשנה טרם הגשת התביעה עמדו במוצע ע"ס 4,353 ₪ נטו לחודש. כזכור,
7 האם טענה שבמועד הגשת התביעה השתכרה כ- 3,000 ₪ נטו לחודש וטענה זו התבררה כלא
8 נכונה.
- 9 .34 לבקשתה לחיוב במזונות זמניים מיום 7.1.18 צירפה התובעת חוזה העסקה חדש לעבודתה
10 הנוכחית, כרכזת קהילתית ביישוב B, ולפיו עלתה הכנסתה לסך 6,200 ₪ לחודש. מתגובה
11 לבקשה לסילוק על הסף שהגישה לאחר מכן התברר שמדובר בסכום הנטו שהתובעת
12 משתכרת וכי מדובר במשרה בהיקף 75%.
- 13 .35 עוד צירפה התובעת לבקשה דפי חשבון המעידים לכאורה על יתרת חובה בחשבונה. מדובר
14 היה בפעולה בלתי ראויה בעליל משום שבהחלטות קודמות הוריתי לתובעת להגיש את דפי
15 החשבון מחשבונה, ואלה צורפו לבקשה למזונות זמניים. דא עקא, שכבר בתחילה התברר
16 שדפי החשבון לא נשאו את שם בעל החשבון. לאחר עיון בדפים התברר שלחשבון זה
17 מופקדת משכורתה של התובעת, אך מיד לאחר מכן זו מועברת המשכורת לחשבון אחר,
18 הנושא את שם התובעת. דהיינו, ניתן היה להסיק שמדובר בדפי החשבון המשותף, ממנו
19 מושכת התובעת את משכורתה לחשבון נפרד על שמה. התובעת לא צירפה את דפי החשבון
20 מהחשבון הנפרד שעל שמה. אופן פעולה זה, שעמד בניגוד מפורש להחלטתי, פגע אף הוא
21 במהימנותה של התובעת.
- 22 .36 בכתב ההגנה טען הנתבע שהתובעת משתכרת, בנוסף לעבודתה כמצילה וכרכזת קהילתית,
23 גם ממכירת תרופות או תוספי תזונה וכי אינה מדווחת על הכנסה זו. התובעת לא הכחישה
24 כי רכשה השכלה בתחום זה אולם טענה שלא הצליחה לייצר הכנסה מכך. לא עלה בידי
25 הנתבע לשלול טענה זו ועל כן אני מקבל את עמדת התובעת בעניין זה.
- 26 .37 עוד טען הנתבע שהתובעת אינה ממצה את יכולת השתכרותה. לתובעת יכולות רבות
27 שנרכשו במהלך הנישואין כגון תעודת מזכירות רפואית, תעודת מצילה, תעודת הוראת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 שחיה ולימודי ציור. בנוסף סיימה התובעת לאחרונה לימודי הוראה וככל שתעסוק במקצוע
2 זה צפויה הכנסתה לעלות משמעותית.
38. עוד טען הנתבע שמדפי החשבון של התובעת עלה כי הופקדו לחשבונה הכנסות נוספות
4 מ"מוסדות", ממשרד החינוך, וכן נצפו הפקדות נוספות בסך 12,550 ₪ מגורם לא ידוע. עוד
5 נטען שהתובעת מקבלת מלגות שונות ומענקים מהמועצה האזורית, קרן יוצאי בוכרה ועוד.
39. הנתבע טען שהתובעת חיה מעבר ליכולת הכנסתה ומאפשרת לעצמה שלא לחסוך דבר.
6
40. לתצהיר העדות מטעמה צירפה לבסוף התובעת את דפי החשבון שלה. מדפי החשבון עלה
8 שלתובעת יתרת חובה קבועה בסך של עד כ- 10,000 ₪.
41. בחקירתה נשאלה התובעת אודות הפקדות שבוצעו לחשבונה. השתכנעתי מטענות התובעת
9 כי לא דובר בהכנסה מעבודה אלא בסכומים שהועברו ע"י בני משפחה כתמיכה בתקופה
10 מסוימת (ראה בהרחבה עמוד 13 לפרוטוקול).
11
42. בבקשתו מיום 24.5.18 אשר הוגשה בטעות בתיק המשמורת, תלה"מ 51614-09-17, טען
12 הנתבע שהתובעת נוהגת לזקוף את מרבית הוצאותיה במקום עבודתה ולקבל בגינם החזר,
13 כך שהוצאות ביתה עומדות על כ- 250 ₪ לחודש לכל היותר. אציין שלמרות שהתובעת
14 הודתה בטענה זו במהלך חקירתה, הרי שהטענה אינה מסתברת בעיני ואיני מאמין
15 שהתובעת אכן מקבלת החזר על כל הוצאותיה, העומדות ע"ס אלפי שקלים בחודש
16 והכוללות גם הוצאות אישיות. ואכן, מדפי חשבון הבנק של התובעת עולה שיש לה הוצאות
17 נוספות רבות, וכי במועדים אליהם מיוחסת טענה זו החזיקה התובעת במספר כרטיסי
18 אשראי, בהם חויבו הוצאות הבית (ראה בפירוט בדפי החשבון שצורפו לתצהירה) כך שאין
19 לקבל את הטענה שכל הוצאות התובעת עמדו על סכומים אלו.
20
43. בהודעה מיום 31.5.18, אשר הוגשה אף היא בתיק המשמורת, טען הנתבע שמשגהישה
21 התובעת את דפי החשבון שלה התברר שבתקופה מיום 1.1.18 ועד ליום 5.5.18 השתכרה
22 התובעת 13,000 ₪ לחודש.
23
44. ראשית אציין כי דפי החשבון האמורים לא הוגשו גם לבית המשפט אלא ע"י הנתבע,
24 במצורף לתגובתו, ולא היו קריאים.
25

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 לאור הטענות האמורות ביקשתי את תגובת התובעת לנטען אך למרות שניתנה לה הזדמנות
2 לעשות כן, לא טרחה, והותירה את הטענה לפיה יש לה הכנסה נוספת, ללא מענה.
- 3 עם זאת, על אף העדר התייחסות מצד התובעת מצאתי כי אין באפשרותי לקבל את טענות
4 הנתבע, שעה שנמצאו לא נכונות. כאמור, הנתבע ביקש לייחס לתובעת הכנסה חודשית בסך
5 13,000 ₪ לחודש. דא עקא, כחלק מתקבולי התובעת חישב הנתבע, בקובץ אקסל, את
6 החזרי הוצאות שמקבלת התובעת מעבודתה. ודוק, התובעת הוכיחה שהיא משלמת על
7 הוצאות המועצה המקומית בכרטיסי האשראי שלה ומקבלת על כך החזר. בנוסף הציגה
8 התובעת הסכם עבודה מחייב עם המועצה המקומית וניכר שאכן השכר שנקבע בהסכם
9 מועבר לה מדי חודש. בנסיבות אלה, היה על הנתבע להוכיח שהתובעת אינה מקבלת את
10 השכר כהחזר להוצאות שהוציאה, אשר הוגדרו בפעולות הבנקאיות כהחזר עבור הוצאות
11 וחיובי האשראי הגבוהים של התובעת, מ-3 כרטיסים שונים מלמדים שיש ממש בטענה. ככל
12 שהנחה זו לא הופרכה, באמצעות הזמנת מעסיקה של התובעת למתן עדות, הרי שבוודאי
13 שאין לייחס את החוזרים האמורים לשכר שמקבלת התובעת שכן מדובר בהחזר שהתובעת
14 מקבלת עבור הוצאות שהוציאה במקביל בכרטיס האשראי שלה. לאור האמור הטענות
15 בעניין זה נדחות.
- 16 בסופו של יום לא יכול להיות חולק שלתובעת הכנסה קבועה בסך 6,200 ₪ לחודש. מסכום
17 זה אפחית את הוצאות הנסיעה, בסך 400 ₪ לחודש, המגולמים בשכרה, שכן התובעת
18 נדרשת לנסוע לעבודתה מרחק המחייב תשלום הוצאות דלק רבות יחסית.
- 19 מעבר לכך לתובעת הכנסה מקצבת ילדים בסך 534 ₪ לחודש.
- 20 בנוסף סבורני שיש לזקוף לטובת התובעת הכנסה מעבודות צדדיות בחודשי הקיץ, כגון
21 מצילה ומדריכת שחייה בבריכה בסך שלא יפחת מ- 2,500 ₪ לחודש. התובעת טענה
22 בחקירתה שעבודה זו היא רק בחודשי הקיץ וטענה זו לא נסתרה. הוכח שכאשר התובעת
23 עבדה במשרה זו עלה בידה להשתכר אף למעלה מ-7,700 ₪ נטו לחודש, אך זאת רק כאשר
24 עבדה כמצילה במשרה מלאה. כעת, משהתובעת עובדת גם בשעות הערב ובהיקף משרה של
25 75%, ומשהיא מקיימת הסדרי שהות משותפים עם הנתבע ביחס לר', הרי שיש בידה זמן
26 פנוי לעבודה נוספת כמצילה בימי הקיץ, אך נוכח עבודתה הקבועה, אין להניח שתהא זו
27 משרה מלאה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 על כן אוסיף להכנסות התובעת הכנסה בגין עבודה כמצילה בסך 2,500 ₪ לחודש במשך 3
2 חודשים, והסכום הממוצע שיתוסף להכנסתה החודשית יעמוד ע"ס 625 ₪ לחודש.
- 3 ביחס לטענות הנתבע על כך שלתובעת יכולת הכנסה נוספת כמורה אציין שבשלב זה לא
4 הוכח שהתובעת אכן החלה לעבוד כמורה או שהשלימה את התואר או שהיא מחזיקה
5 בתעודות הנדרשות לצורך הסבה להוראה. בנוסף, ככל שהתובעת אכן תעבור לשמש כמורה
6 אין זה ברור ששכרה יהיה גבוה מההכנסה שיוחסה לה בפס"ד דין זה, ומסיבה זו אין
7 להתייחס בשלב הנוכחי לטענות אלה.
- 8 התוצאה היא שאני מעמיד את הכנסות התובעת ע"ס 6,959 ₪ לחודש. הסכום מורכב
9 מהכנסה חודשית קבועה (5,800 ₪ לחודש), הכנסה כמצילה בחודשי הקיץ (625 ₪ לחודש)
10 ומקצבת ילדים (534 ₪ לחודש).
- 11 **הפחתה מהכנסות התובעת**
- 12 בכתב התביעה ובהרצאת הפרטים לא נטען שלתובעת חובות כלשהם.
- 13 לבקשתה למזונות זמניים צירפה התובעת אישור על הלוואה שנטלה מבנק יהב בשנת 2017
14 בסך 10,000 ₪, אשר ההחזר החודשי בגינה עומד ע"ס 168 ₪. עם זאת, התובעת לא פירטה
15 אודות ההלוואה במסגרת בקשתה ועל כן החזרי הלוואה זו, אף אם קיימים, לא יילקחו
16 בחשבון.
- 17 בחקירתה טענה התובעת שלוותה מאמה 10,000 ₪ ומאחותה 1,200 ₪. טענות אלו לא
18 הוכחו ולא הועלו בהרצאת הפרטים ועל כן לא אתחשב בהן.
- 19 כאמור, הוכח שלתובעת יתרת חובה קבועה בחשבון הבנק שלה, אך לא הוכח שהיא נושאת
20 בהחזרי הלוואות בגין כך, ועל כן אין להפחית משכרה הפנוי החזר בגין חובות קבועים.
- 21 התובעת טענה שהיא משלמת דמי שכירות בסך 3,000 ₪ לחודש, כולל ארנונה. כפי שאפרט
22 בהמשך, החלטתי לייחס מחצית מהוצאה זו לילדים, בשונה מהוצאות המדור, אשר מהם
23 ייזקף לחלק הקטינים רק חלקה של ר', בשיעור 30%. משכך יש להפחית משכר התובעת
24 1,500 ₪ עבור חלקה ברכיב העמדת מדור.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 57. עוד יש להפחית משכרה של התובעת 2,000 ₪ להוצאות אישיות הכוללות את חלקה
2 בהוצאות המדור (בשיעור 70%).
- 3 58. התוצאה היא ששכרה הפנוי של התובעת לצרכי חישוב המזונות יעמוד ע"ס 3,459 ₪ לחודש.
- 4 **הכנסה פנויה – הנתבע**
- 5 59. בכתב התביעה טענה התובעת שהנתבע משתכר 9,000 ₪ נטו לחודש, לכל הפחות. הנתבע
6 דיווח בהוצאת הפרטים על הכנסה חודשית בסך 9,274 ₪ נטו.
- 7 60. הנתבע טען בכתב ההגנה שמאחר והוא משלם דמי שכירות בסך 3,300 ₪ לחודש, ו- 500 ₪
8 לכל הפחות להוצאות החזקת המדור, הרי שהכנסתו הפנויה זהה לזו של התובעת.
- 9 61. הנתבע הרבה להלין על כך שהתובעת לא הוכיחה את טענותיה אך אף הוא פעל באותה דרך.
10 בתצהירו, וכן בבקשת רשות הערעור שהגיש, טען הנתבע שיש לו הוצאות רבות הנובעות
11 מהמשמורת המשותפת שהוא מקיים, אך לא הוגשה כל ראיה להוכחת ההוצאות הנטענות.
12 כל שטען בתצהירו היה שהוא משלם מחצית-מהוצאות הגן של ר', בסך 450 ₪ לחודש,
13 הוצאות הפנימייה של א', דמי כיס, ביגוד והנעלה. כאמור, לא הונחו כל ראיות להוכחת
14 הנתבע.
- 15 62. בחקירתו טען הנתבע ששכרו מורכב משכר בסיס ומשעות נוספות. לדבריו, מאז החל לקיים
16 משמורת משותפת עם ר' ירד שכרו והגיע לסך כ- 8,000 ₪ לחודש.
- 17 63. הנתבע הודה בחקירתו שמאז שהפחית בשעות הנוספות עלה שכר הבסיס שלו, כך שמאז
18 ינואר 2017 עלה שכר הבסיס ב- 900 ₪ לחודש. לדבריו מעסיקיו התחשבו בו והעלו את שכר
19 הבסיס מאחר ואין באפשרותו לעבוד שעות נוספות (עמ' 24, שורה 9).
- 20 64. עוד הודה הנתבע בכך שבמהלך מספר שנים סייעו הוריו לבני הזוג באופן שהשכירו את
21 יחידת הדיר והעבירו לידיהם את התמורה, בסך כ- 4,000 ₪ לחודש. לאחר מכן אפשרו להם
22 להתגורר ביחידת הדיר, ללא תשלום, למעט השתתפות בהוצאות בסך 1,000 ₪, למשך
23 עשור.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 הנתבע הכחיש שניתן להמשיך להתגורר ביחידת הדיור, שכן לדבריו, הוצא ליחידה צו
2 הריסה מהמנהל. אכן ראיתי פסק דין בעניין זה.
- 3 ביום 14.5.18 הגיש הנתבע, בתיק 51614-09-17, עדכון אודות נתוני שכרו. לטענת הנתבע,
4 ממוצע שכרו עמד בחודשים דצמבר 2017 ועד לחודש אפריל 2018 ע"ס 8,281 ₪ נטו לחודש.
5 בבקשתו מיום 24.5.18 הראה כיצד שכרו הופחת מסך 9,274 ₪ נטו בשנה שקדמה להגשת
6 התביעה לסך הנטען כשנה בלבד לאחר מכן, בשל אי קבלת שכר בגין שעות נוספות.
- 7 התובעת טענה בסיכומיה שאין לקבל את טענות הנתבע ביחס להכנסתו שכן מתברר שיש לו
8 השפעה על האופן בה נרשם שכרו. לדבריה ככל שהנתבע מפחית משעות עבודתו כך עולה
9 שכר הבסיס שלו, אשר יש לשער שימשיך לעלות בעתיד.
- 10 עוד טענה התובעת שאין להאמין שהנתבע לא ישוב להתגורר ביחידת הדיור כעת, משעזבה
11 אותה, שכן ההליכים שניהל המנהל כנגד משפחתו נמשכו למעלה מעשור ורק בסמוך לפרוץ
12 הסכסוך בין הצדדים נטען שיש לממש את הריסת המבנה. מכל מקום, הוריו של הנתבע
13 סייעו לו מאז ומתמיד ויש להניח שימשיכו לסייע לו גם כעת.
- 14 לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי שאין לקבל את טענות התובעת ביחס להכנסות הנתבע.
15 אין להניח שמעסיקיו של הנתבע מדווחים שלא כדין על הכנסותיו ונתוני השכר של הנתבע
16 אכן מעידים על הכנסה נטו בסך כ- 8,300 ₪ לחודש. לעניין זה ברור שהמשמורת המשותפת
17 שמקיים הנתבע עם ר' משפיעה על הכנסתו ועל כן, ככל והייתה הפחתה משכרו מאז פרוץ
18 הסכסוך, יש ליחסה לשינויים שעשה הנתבע כדי לקיים את המשמורת המשותפת.
- 19 לאור האמור אני מעמיד את שכרו של הנתבע, לצורך חישוב המזונות, ע"ס 8,300 ₪ לחודש.
20
- הפחתה משכרו של הנתבע**
- 21 בחקירתו טען הנתבע שנטל הלוואות בסך כ- 50,000-60,000 ₪ (עמ' 28, שורה 28). הנתבע
22 לא ציין ממי נטל את הלוואות הנטענות. עוד טען שנטל מהוריו הלוואות בסכום שנע בין
23 60,000-70,000 ₪ (שם). כשנשאל מדוע לא ציין את חובותיו בהצהרת הפרטים השיב
24 שההלוואות ניטלו במהלך הדיונים שכן נדרש לשלם שכר דירה, מזונות ותשלום שכ"ט.
25 טענתו ביחס לתשלום המזונות התבררה כלא נכונה שעה שהודה ששילם בעבר מזונות בסך
26 2,000 ₪ בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 כאשר הגיש הנתבע לראשונה דפי חשבון, בחלוף כשנה ממועד הגשת התביעה (צורף לבקשה
2 הדיונית מיום 24.5.18) התברר שטענותיו אודות החובות אינן מסתברות שכן חשבונו מצוי
3 בקביעות ביתרת זכות, אף בסכומים גבוהים.
- 4 בנסיבות אלה אין בכוונתי לייחס לנתבע הפחתה בגין החזר חובות.
- 5 כפי שיפורט בהמשך, הנתבע טען שהוא משלם עבור העמדת מדור 3,300 ₪ לחודש, כולל
6 ארנונה. בכוונתי לייחס לקטינים מחצית מהוצאה זו, כך שחלק המדור שיופחת משכרו של
7 הנתבע, עבור חלקו שלו בהעמדת מדור, יעמוד ע"ס 1,650 ₪ לחודש.
- 8 בנוסף יש להפחת מהכנסות הנתבע 2,000 ₪ עבור הוצאות אישיות וחלק הנתבע בהוצאות
9 המדור (בשיעור 70%).
- 10 התוצאה היא שאני מעמיד את שכרו הפנוי של הנתבע ע"ס 4,650 ₪ לחודש.
- 11 טרם סיום פרק זה אציין שלא נעלמה מעיני העובדה שלנתבע תמיכה כלכלית חזקה מצד
12 הוריו, וכי אלה סייעו לו משמעותית במהלך השנים. ככל ויתברר בהמשך כי לנתבע ניתן
13 סיוע בדמות מתן מגורים בחינם, כפי שנתנו הוריו עד כה, אזי בהכרח יהיה בכך להשליך על
14 הכנסותיו לצרכי המזונות.
- 15 **שיעור ההכנסות הפנויות היחסי של ההורים**
- 16 כפי שציינתי לעיל, את חישוב הכנסות הפנויות של ההורים מחשבים עפ"י הכלל הבא:
17 הכנסתו הפנויה של ההורה לחלק לסך ההכנסות הפנויות של שני בני הזוג = ההכנסה של
18 ההורה.
- 19 משקבעתי שהכנסתה הפנויה של התובעת עומדת ע"ס 3,459 ₪ לחודש, ואילו הכנסתו
20 הפנויה של הנתבע עומדת ע"ס 4,650 ₪ לחודש הרי שפער ההכנסות הוא 42% לתובעת למול
21 58% לנתבע (עפ"י חישוב הכנסת כל אחד מההורים לחלק לסך הכנסות שני ההורים – 8,109
22 ₪ לחודש).

23

זמני השהות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 כפי שציינתי לעיל, נוסחת החישוב של זמני השהות מחושבת כך: מספר ימי השהות של
2 הקטינים בבית אותו הורה לחלק ל- 14 ימים = שיעור השהות של ההורה.
- 3 מאחר ושני הילדים הבוגרים, א' ומ', שוהים בפנימייה, אין מקום לערוך את חישוב המזונות
4 לגביהם ביחס לזמני השהות, ואלה יקבעו על דרך האומדנה ביחס להוצאותיהם בפועל.
- 5 ביחס לבת ר' הרי שכבר נקבע בפסה"ד למשמורת שהמשמורת לגביה משותפת, עם זמני
6 שהות שווים בין ההורים.
- 7 **צרכי הילדים**
- 8 בכתב התביעה העמידה התובעת את צרכי הילדים ע"ס 4,700 ₪, 700 ₪ לבן א', מפאת
9 היותו בפנימייה, וכן במלוא הוצאות הפנימייה ו- 2,000 ₪ לכל אחת מהבנות. הסכומים לא
10 כללו הוצאות חינוך, רפואה והוצאות חריגות נוספות.
- 11 התובעת טענה באותו שלב שמאחר שבני הזוג התגוררו בבית הורי הנתבע, ושילמו 1,000 ₪
12 בלבד להוצאות המדור, אין היא עומדת על תביעת המדור, אך שמרה לעצמה את הזכות
13 לתבוע את הוצאות המדור בהמשך. בסיכומיה ביקשה התובעת החזר עבור הוצאות המדור
14 בסך 2,250 ₪ לחודש מאז עזבה את בית הצדדים, בחודש יולי 2018.
- 15 לבקשתה למזונות זמניים, ובניגוד להחלטה בה ציינתי שעל התובעת להוכיח את ההוצאות
16 שהיא מוציאה עבור הילדים, צירפה התובעת תדפיסי כרטיס אשראי ומספר חשבוניות
17 נוספות מהם לא ניתן היה ללמוד דבר אודות צרכי הילדים, שכן אלה עסקו בהוצאות רכבה
18 של התובעת, בחשבוניות מחנות חומרי בניין וכיו"ב. לא צורפה כל חשבוניות העוסקת
19 בהוצאות החזקת המדור של הילדים, המתקראות הוצאות תלויות שהות, וכן לא צורפה כל
20 ראייה על הוצאה נוספת, כגון הוצאות עבור חוגים, תנועות נוער, בילויים וכיו"ב. לא מצאתי
21 דרך לקשור בין ההוצאות שבכרטיסי האשראי להוצאות הילדים עצמם.
- 22 הסכומים היחידים שהיו קשורים במישרין לאחד הילדים היו:
- 23 א. חיוב בחודש אוקטובר 2017 לפנימיית בסך 605 ₪. דובר בחיוב חד פעמי ולא
24 בהוראת קבע.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 ב. תיעוד של חופשה, אך לא היה זה ברור האם מדובר בחופשה אליה נסעו הילדים. בתיק
2 המשמורת טען הנתבע שהתובעת נסעה לבדה לחו"ל כך שיתכן שמשם נבע החיוב.
- 3 ג. קבלה עבור קייטנה וצהרון, ככל הנראה עבור ר', בסך 1,460 ₪. התשלום נעשה בשיק
4 שיתכן שנפרע מהחשבון המשותף.
- 5 87. בכתב ההגנה טען הנתבע שאת מזונותיו של א' יש לפסוק באופן שווה שכן הוא אינו שווה
6 אצל הורה אחד יותר מאשר אצל האחר.
- 7 88. עוד טען הנתבע שהמזונות שביקשה התובעת עבור מ' ור' גבוהים במיוחד. אין זה סביר
8 לתבוע מזון בסך 1,600 ₪ לחודש ל-2 הבנות בה בשעה שעלות מצרכי המזון למשפחה כולה
9 עמדה ע"ס 2,500 ₪ לחודש. כך גם ביחס לחופשות השנתיות, לגביהן דרשה התובעת 200 ₪
10 לחודש לכל ילדה, בו בזמן שהמשפחה כולה יצאה לחופשה שנתית צנועה אחת באילת
11 שעלותה 3,000 ₪ למשפחה כולה.
- 12 89. עוד נטען שהסכומים שדרשה התובעת עבור הוצאות דלק ורכב, בסך 200 ₪ לחודש מופרזים
13 ביותר, שעה שמ' נוסעת לביה"ס בהסעה הממומנת ע"י המועצה האזורית וביה"ס של ר'
14 נמצא במושב, מרחק נסיעה קצר ממקום מגורי הצדדים. יתכן שטענות אלה היו נכונות
15 בטרם עברה מ' ללמוד בפנימייה.
- 16 90. גם בתגובתו לבקשה למזונות זמניים חלק הנתבע על הסכומים שביקשה התובעת וטען
17 שהתובעת כלל לא התחשבה בהוצאות שהוא מוציא כאשר הקטינות במשמורתו, ועל כן דרך
18 החישוב שביצעה אינה נכונה.
- 19 91. לתצהירה צירפה התובעת, סוף סוף, את פירוט החשבון שלה. מפירוט זה ניתן היה ללמוד
20 שהתובעת מצויה ביתרת חובה קבועה בחשבונה וכי יש לה הוצאות רבות עבור מחיה. עם
21 זאת, על אף שניתן היה להתרשם שהנתבע צדק בטענתו שהתובעת מוציאה הרבה מעבר
22 ליכולתה הכלכלית בפועל, לא ניתן היה לקשור בין מי מהקטינים לבין ההוצאות הרבות
23 שהיא מוציאה.
- 24 92. יש להצר על כך שעת עסקינן בתביעת מזונות, שני ההורים כשלו באופן מובהק בהוכחת
25 ההוצאות הנטענות ביחס לקטינים. כידוע, חידושה הגדול של הלכת בע"מ 919/15 הוא בכך
26 שלראשונה בדיני המזונות חלה על בית המשפט חובה לבחון היטב את הוצאות הילדים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 בבתי שני הוריהם ולהתחשב גם בהוצאות שהאב מוציא עבור ילדיו הקטינים בביתו. דא
2 עקא, שכל אחד מההורים לא הניח ולו ראייה אחת שתוכיח מהן ההוצאות הנדרשות עבור
3 הקטינים. בנסיבות אלה, אין זה ברור כיצד ציפו ההורים שבית המשפט יאמוד כראוי את
4 צרכי הילדים הספציפיים שעניינם נדון בפס"ד זה.
- 5 93. לאור המחדל האמור אין לי אלא לערוך את חישוב ההוצאות על דרך האומדנה. לפיכך אני
6 קובע ביחס לא' ולמ' כלהלן:
- 7 א. א' ומ' נמצאים במהלך השבוע בפנימייה ועל כן אין ההורים נושאים בהוצאות השהות
8 שלהם אלא במהלך השבתות. באשר לשבתות טענו הצדדים טענות סותרות. התובעת
9 טענה שהילדים לנים רק בביתה, ואילו הנתבע טען במרבית כתבי טענותיו שהשהות
10 מתחלקת שווה בשווה בסופי שבוע בינו לבין התובעת, אך במקומות אחרים הודה
11 שהילדים שוהים שעות ארוכות בביתו אך לבסוף לנים בבית התובעת. בסיכומיו טען
12 הנתבע שממילא הוא נוסע מדי שבת שלישית לפנימייה לבקר את א' ורוכש לו את כל
13 צרכיו, כך שהוא מוציא עבורו סכומים גבוהים.
- 14 ב. מצאתי שיש ממש בטענות הנתבע בעניין זה שכן גם התובעת לא הכחישה שעל אף
15 שהילדים לנים בביתה, הם אכן מבליים שעות ארוכות גם בבית הנתבע, אם בחופשות
16 ואם בסופי שבוע ועל כן מצאתי לחשב את זמני השהייה של א' ומ' בבתי ההורים באופן
17 זהה.
- 18 ג. סבורני שבנסיבות האמורות יש לייחס עבור כל אחד מקטינים אלו הוצאות תלויות
19 שהות בסך 200 ₪ לחודש בבית כל אחד מההורים והוצאות שאינן תלויות שהות בסך
20 800 ₪ לחודש.
- 21 ד. מעבר לכך יישאו ההורים בהוצאות החינוך של א' ומ' בהתאם לשיעור הכנסתם, 42%
22 האם ו-58% האב.
- 23 ה. כפי שאפרט בהמשך, למרות שהוצאות המדור של א' ומ' זניחות, הרי שביחס לרכיב
24 העמדת המדור יש לייחס לא' ומ' את מלוא ההוצאה, כך שיחד עם ר' יחושב חלק
25 המדור של כל אחד מההורים בשיעור מחצית. הגעתי למסקנה זו על סמך העובדה שכל
26 אחד מההורים נדרש לשכור דירת מגורים המספיקה לארחם בעת החופשות
27 מהפנימייה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 ביחס לבת ר' מצאתי לקבוע את הוצאותיה כלהלן: 94.
- 2 עבור הוצאות תלויות שהות, בכל אחד מבתי ההורים:
- 3 500 ₪ למזון.
- 4 105 ₪ חשמל (30% מתוך הוצאה משוערת בסך 350 ₪ לחודש).
- 5 45 ₪ מים (מתוך הוצאה משוערת בסך 150 ₪ לחודש).
- 6 30 ₪ גז (מתוך הוצאה משוערת בסך 100 ₪ לחודש).
- 7 84 ₪ עבור הוצאות אינטרנט, תשתית, כבלים וטלפון (מתוך הוצאה משוערת בסך 280 ₪
- 8 לחודש).
- 9 30 ₪ עבור מוצרי ניקיון, היגיינה ותיקונים (מתוך הוצאה משוערת בסך 100 ₪ לחודש).
- 10 100 ₪ לחודש לספרים, ריהוט ועוד.
- 11 לא חישבתי עבור ר' הוצאות דלק שכן ההורים טענו שר' לומדת במושב ואינה נוהגת לנסוע
- 12 מחוצה לו. לא חושבו גם תשלומי ארנונה שכן אלו נכללים בשכר הדירה.
- 13 סה"כ מדובר בהוצאה חודשית בסך 894 ₪ בבית כל אחד מההורים ו- 1,788 ₪ בבתי שני
- 14 ההורים.
- 15 מעבר לכך יש לייחס לר' הוצאות שאינן תלויות שהות בסך 500 ₪ לחודש, הכוללות הוצאות
- 16 טלפון נייד, תשלומים לחוג בתעריף מתנ"ס, הוצאות ביגוד, הוצאות נסיעה בתחבורה
- 17 ציבורית והוצאות בילוי וחברה.
- 18 כעת אפנה לחישוב השתתפות ההורים בכל אחד מרכיבי ההוצאה, בהתאם לשיעור
- 19 הכנסתם.
- 20 הוצאות תלויות שהות
- 21 כאמור, קביעת ההוצאות תלויות השהות תהיה עפ"י הנוסחה: סך כל ההוצאות תלויות
- 22 השהות של הקטין בשני הבתים כפול ([חלק האב בסכום ההכנסות הפנויות של ההורים]
- 23 פחות [שיעור השהות אצל האב]) = חיוב ההוצאות תלויות השהות של האב. אם התוצאה
- 24 שלילית, יש לחשב את נתוני האם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 98. יישום הנוסחה על נתוני הנתבע מלמד שעל הנתבע להעביר לתובעת, עבור חלקו בשיעור 58%
2 מכלל ההוצאות תלויות השהות, 143 ₪ לחודש עבור הבת ר'. ביחס לא' ומ' על הנתבע
3 להעביר לתובעת 32 ₪ בלבד, שכן מדובר בשיעור 58% מתוך הוצאה כוללת בסך 400 ₪
4 לחודש.
- 5 הוצאות שאינן תלויות שהות
- 6 99. תחילה אקבע את מנגנון תשלום ההוצאות שאינן תלויות שהות.
7 במאמרם מציעים ליפשיץ 3 חלופות להעברת התשלום, אשר הועלו בפסיקה.
8 1. הורה מרכז אשר אליו יועברו הסכומים, והוא ישלם באמצעותם את ההוצאות
9 הנדרשות.
10 2. קופה משותפת – פתיחת חשבון ייעודי ממנו ימשכו ההורים את הסכומים הנדרשים.
11 3. החזר עפ"י חשבוניות לאחר ביצוע התשלום ע"י מי מההורים.
- 12 100. התלבטתי רבות האם לחייב במקרה שלפני פתיחת חשבון משותף עבור הילדים א' ומ', שכן
13 מדובר בנסיבות בהן ניתן לעשות זאת – היינו, להפקיד את הכספים לחשבון ייעודי שימש
14 את הילדים להוצאותיהם.
- 15 101. לאחר ששקלתי אפשרות זו הגעתי למסקנה שאין לפעול באופן זה, שכן הוברר שהקשר בין
16 א' ומ' לבין האב אינו יציב דיו ויש להניח שהם יעדיפו להימצא יותר זמן בבית האם
17 וכתוצאה מכך יפנו אליה בבקשה לרכוש עבורם את המצרכים להם הם זקוקים. עוד מצאתי
18 שתפיסות החיים של ההורים שונות והאם אינה חוסכת מהם את כל הדרוש.
- 19 102. על כן אני ממנה את התובעת כאם מרכזת לצרכי ההוצאות שאינן תלויות שהות.
- 20 103. כעת אקבע את שיעור ההוצאות שאינן תלויות שהות.
- 21 104. הנוסחה לחישוב ההוצאות שאינן תלויות שהות היא כלהלן: גובה ההוצאות שאינן תלויות
22 שהות בשני הבתים כפול שיעור ההשתכרות של ההורה פחות הוצאות ההורה שאינן תלויות
23 שהות אשר ההורה מוציא בפועל על הקטינים = חיוב ההורה בהוצאות שאינן תלויות שהות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

105. בהתאם למאמרם של ליפשיץ, במצב בו נקבעה החלופה של הורה מרכז, אזי מעבירים לאותו הורה את סכום ההוצאות שאינן תלויות שהות ואז יש להתייחס להוצאות שמוציא ההורה האחר בפועל, או בעין, כסכום 0.
106. בהתחשב בקביעות לעיל, אפנה לחשב את השתתפות האב בהוצאות שאינן תלויות שהות, על פי חישוב הכנסתו הפנויה.
107. מאחר וההוצאות שאינן תלויות שהות הועמדו ע"ס 2,100 ₪ לחודש (800 ₪ לא', 800 ₪ למ' ו-500 ₪ לר') הרי שחלקו של האב בסכום זה, בשיעור 58%, עומד ע"ס 1,218 ₪ לחודש ועל האב להעביר סכום זה לידי האם.
108. מעבר לכך על ההורים לשאת, בהתאם ליחס הכנסותיהם דלעיל, בכלל ההוצאות החריגות הנוספות של הילדים לרבות הוצאות חינוך חריגות, הוצאות ריפוי שאינן מכוסות ע"י קופת חולים או ביטוח רפואי כלשהו ובכלל זה: ריפוי שיניים, משקפיים ועדשות מגע, וכן בהוצאות טיולי ביה"ס, דמי שכלול, מחזור קייטנה אחד בקיץ (לפי תעריף עירוני) ותשלומים לתנועות נוער.
- 14 **מדור**
109. במאמר מציינים ליפשיץ שכחלק מהמדור יש לחשב את הוצאות העמדת המדור עצמו, ואת ההוצאות שאינן תלויות שהות הקשורות במדור.
110. במועד הגשת התביעה דיווחה התובעת כי טרם פרוץ הסכסוך התגוררו היא וילדיה ביחידת דיור בבית הורי הנתבע. דובר בדירת 5 חדרים במושב A.
111. בתצהירה טענה התובעת שיש לחייב את הנתבע לשאת בהוצאות המדור שלה בסך 4,000 ₪ לחודש. בתגובתה מיום 10.6.18 טענה התובעת שהיא משלמת עבור שכירות 3,000 ₪ לחודש עבור דירה שהיא שוכרת במושב C. הסכום כולל ארנונה.
112. הנתבע טען שהוא משלם לשכירות 3,300 ₪ לחודש. מחוזה שצורף לכתב ההגנה עולה שסכום זה כולל הוצאות ארנונה, אך לא כולל הוצאות עבור אספקת החשמל והמים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

113. כאמור, מצאתי שלמרות שהותם הקצרה של ר' וא' בבית ההורים, יש להחשיב את רכיב המדור של שני ההורים בשיעור מחצית, ולא עפ"י חלקה של ר' בלבד, שכן ההורים נדרשים לשכור דירות מגורים מתאימות להלנת א' ומ' בצאתם לחופשות. זאת ועוד, ניכר כי הוצאות השכירות שההורים משלמים סבירות ביותר ואין למנוע בעדם הוצאה מושכלת זו.
114. התוצאה היא שחלק המדור של הקטינים בבית הנתבע עומד ע"ס 1,650 ₪ לחודש ובבית התובעת ע"ס 1,500 ₪ לחודש. בבתי שני ההורים עומדת הוצאה זו ע"ס 3,150 ₪ לחודש.
115. כפי שצינתי לעיל, את רכיב המדור מחשבים לפי: שיעור ההשתכרות של ההורה כפול הוצאות מדור הקטינים בבתי שני ההורים פחות הוצאות מדור הקטינים בבית ההורה לגביו נערך החישוב = רכיב המדור.
116. התוצאה היא שחלק הנתבע בהוצאת המדור עפ"י שיעור הכנסתו הוא בסך 1,827 ₪ לחודש, אך מאחר ולנתבע מיוחסת הוצאה בסך 1,650 ₪ לחודש, שיש להפחיתה מסכום זה, עליו להעביר לתובעת 177 ₪ לחודש עבור רכיב המדור.
- 13 **קביעת מזונות הילדים**
117. כאמור, לצורך קביעת המזונות יש לצרף את כל הסכומים האמורים ולחשב את דמי המזונות שיעביר הנתבע לתובעת.
118. חישוב הסכומים מלמד אם כן שעל הנתבע להעביר לידי התובעת 1,570 ₪ לחודש למזונות הילדים, בחישוב 177 ₪ עבור מדור, 1,218 ₪ להוצאות שאינן תלויות שהות ו-175 ₪ להוצאות תלויות שהות.
119. הסכום הנ"ל יהיה צמוד למדד יוקר המחיה, התקף במועד חתימת פסה"ד ויתעדכן אחת ל-3 חודשים, ללא חישובים רטרואקטיביים.
120. החיוב הינו מיום מתן פסק הדין ועד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או סיום לימודי התיכון, עפ"י המוקדם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

121. החל ממועד גיוסו של כל אחד מהקטינים לשירות לאומי או צבאי ועד לתום השירות ישולמו
1/3 מדמי המזונות שנפסקו עבורו.
122. התשלומים החודשיים יבוצעו מדי חודש בחודשו, לא יאוחר מה – 5 לכל חודש מראש.
123. פיגורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין, ממועד החיוב ועד התשלום המלא בפועל.
124. קצבת הילדים מן המוסד לביטוח לאומי תשולם לאם בנוסף לסכום המזונות.
125. כעת אפנה לדון בתביעת מזונות התובעת.
- 7 **מזונות אישה**
126. בכתב התביעה טענה התובעת שהיא זקוקה למזונותיה לסך 5,500 ₪ לחודש המורכבים מ-
1,500 ₪ לחודש למזון, 1,000 ₪ לחודש לביגוד והנעלה, 600 ₪ לחודש לקוסמטיקה, 500 ₪
לחודש למתנות, אירועים וביילויים. 300 ₪ לחודש, בממוצע, לחופשות, 1,500 ₪ לחודש
להוצאות, ולטלפון סלולרי בסך 100 ₪ לחודש.
127. התובעת טענה שמאחר והשתכרותה היא בסך 3,000 ₪ לחודש, הרי שעל הנתבע להשלים
את מזונותיה בסך 2,500 ₪ לחודש.
128. התובעת לא הוכיחה בכל דרך שהיא את הסכומים האמורים וניכר שהמדובר בסכומים
מופרזים ביותר, אשר ברי לכל שהתובעת אינה מוציאה עבור עצמה.
129. כזכור, במועדים האמורים שהתה התובעת עם הילדים בבית הוריה בתל אביב. יש להניח כי
הם נשאו בהוצאותיה בתקופה האמורה. זאת ועוד, כפי שכבר ציינתי לעיל, הוכח ללא
עוררין שבאותו המועד השתכרה התובעת 7,700 ₪ לחודש והיא הטעתה את בית המשפט
בטענה שהיא משתכרת 3,000 ₪ לחודש בלבד.
130. לא זו אף זו, התובעת לא הכחישה שהיא זו שעזבה את בית הצדדים, בניגוד לרצון ולדעת
הנתבע ולא טענה או הוכיחה כי הנתבע הוא שיזם את הליכי הפירוד, או שעזיבתה את הבית

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 המשותף הייתה מוצדקת באופן שמבחינה הלכתית היא תמשיך להיות זכאית למזונותיה,
2 הנובעים, כידוע, מהדין העברי.
- 3 131. בכתב ההגנה טען הנתבע שהתובעת תבעה, רק למזונותיה שלה, סכומים הגבוהים מהכנסתו
4 הפנויה. זאת ועוד, התובעת מרדה בנתבע על פי דין וכלל אינה זכאית לקבל מזונות אישה.
- 5 132. בתצהירה הגבילה התובעת את תקופת החיוב כך שתחול החל מיום הגשת הבקשה ליישוב
6 סכסוך, בחודש יולי 2017 ועד לחודש דצמבר 2017 אז לטענתה מצאה עבודה חדשה שיש בה
7 לכיסוי מזונותיה. עם זאת, התובעת התעלמה מכך שגם במהלך התקופה האמורה השתכרה
8 יותר מכפי צרכיה הנטענים.
- 9 133. לאור האמור יש לדחות את תביעת התובעת למזונות אישה.
- 10 **השבה רטרואקטיבית של דמי המזונות**
- 11 134. טרם סיום יש להתייחס לטענות שהעלה הנתבע בכל מהלך ההליך, ולפיהן נוכח הפער שבין
12 המזונות הזמניים לקביעות שהונחו בהלכת בע"מ 919/15, יש להורות על הקפאת המזונות
13 הזמניים, ובנוסף על השבת הסכומים ששולמו. לטענת הנתבע, בהתחשב בכך שהתובעת
14 התגוררה תקופה ארוכה עם ילדי הזוג בדירת הוריו, בגינה לא שילמה דמי שכירות, בעוד
15 שהוא נושא בדמי שכירות, יוצא שפער ההכנסות פועל לטובת התובעת, ויש לה הכנסה פנויה
16 גבוהה משלו.
- 17 135. הנתבע טען שאף אם נלך לקראת התובעת ונקבל את מרבית טענותיה, באופן שייקבע
18 שמזונות הילדים עומדים ע"ס 4,100 ₪ לחודש, מתוך 4,700 ₪ שנתבעו, הרי שחישוב פער
19 ההכנסה בין ההורים, לאחר ניכוי דמי השכירות משכרו, ובהתחשב בזמני השהות הנרחבים
20 שהוא מקיים, הוא נדרש להעביר לתובעת מזונות בסך 328 ₪ לחודש בלבד.
- 21 136. אציין שטענה זו אינה נכונה משום שהתובעת דרשה 4,700 ₪ עבור הוצאות הילדים בביתה
22 ולא עבור הוצאות הילדים בשני הבתים, כפי שביקש הנתבע לחשב. כמו כן, הנתבע יצא
23 מנקודת הנחה שזמני השהות של מ' הינם כפי שהוסכם בין ההורים (42% מהזמן) בעוד שגם
24 הוא הודה שמ' אינה לנה בביתו. זאת ועוד, בעת פסיקת המזונות היה גילה של ר' מתחת ל-6
25 שנים, וחרף טענות הנתבע, אשר הסתמך על פסיקת שופט משפחה לפיה ניתן להחיל את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

- 1 הלכת הבע"מ על קטני קטנים, אין הדבר נהוג ומותב זה אינו מקבל את הקביעה לפיה הלכת
2 הבע"מ חלה על ילדים שגילם מתחת לגיל 6.
- 3 137. כאמור, ביום 5.3.18 פסקתי שהמזונות הזמניים יהיו בסך 4,000 ₪ לחודש. במועד האמור
4 התגוררה מ' בבית האם ואילו המשמורת על ר' הייתה משותפת. בהחלטה זו פרטתי את
5 מרבית המחלוקות בין הצדדים וצינתי שהן דורשות ליבון, אך קבעתי שלא ניתן להותיר את
6 התובעת ללא מזונות. עוד התייחסתי לעובדה שטרם מלאו 6 שנים לבת ר'.
- 7 138. הנתבע ביקש לערער על החלטתי ברמ"ש 20756-03-18 ובקשתו נדחתה ביום 17.4.18.
8 בהחלטתי ציין כב' השופט טפרברג שנוכח גילה של ר', אין הלכת הבע"מ חלה עליה. עוד ציין
9 כב' השופט טפרברג את העובדות הבאות:
- 10 א. התובעת אינה משתכרת כפי שציין הנתבע, אלא בסך 6,200 ₪ בעוד שהנתבע
11 משתכר עפ"י הצהרתו בסך 9,647 ₪ נטו לחודש. בהפחתת דמי השכירות הרי ששכר
12 ההורים זהה ולא פועל לטובת התובעת.
- 13 ב. ההורים חלוקים בעניין סדרי השהות ואין חולק שעיקר האחריות ההורית מוטלת
14 על התובעת.
- 15 ג. החיוב לא הוחל מיום הגשת התביעה, אלא מחודש ינואר 2018.
- 16 ד. חיוב המזונות אינו כולל חיובים נוספים.
- 17 ה. מדובר בהחלטה זמנית שאין בה כדי להשליך על ההחלטה הסופית בתיק.
- 18 139. לאור האמור, נכון למועד קביעת המזונות לא מצאתי שדובר בהחלט חריגה, והדבר אף עמד
19 במבחן הערעור.
- 20 140. עם זאת, נסיבות אלו השתנו בשלבים מאוחרים יותר, עת הגיעה ר' לגיל 6 (חודש יוני 2018)
21 ועת עברה מ' להתגורר בפנימייה (חודש ספטמבר 2018), אז הופחת משמעותית חיוב הנתבע
22 במזונותיהן. מצד שני, בסמיכות לאותו מועד (חודש יולי 2018) עברה התובעת להתגורר
23 בשכירות ועל כן גם שכרה הפנוי הופחת משמעותית.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 אפריל 2019

תלה"מ 51531-09-17 א' נ' א'

1 141. משכך אני קובע כי השבה רטרואקטיבית תבוצע החל מחודש ספטמבר 2018 בהתאם
2 לקביעות שהונחו בפסק דין זה.

3 **סוף דבר**

4 142. לאור האמור אני קובע את דמי המזונות בסך 1,570 ₪ לחודש שיעביר הנתבע לתובעת
5 בהתאם לקביעות שפורטו בפסק דין זה.

6 143. התביעה למזונות התובעת נדחית.

7 144. חרף מחדלים בהתנהלות הצדדים, לא מצאתי כי אלה נעשו בזדון ועל כן, בנסיבות העניין,
8 לא מצאתי כי יש לחייב מי מהצדדים בהוצאות האחר.

9 145. המזכירות תסגור את התיק.

10 ניתן היום, ו' ניסן תשע"ט, 11 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

11

12

שלמה אלבוז, שופט בכיר

13

14

15

16

17

18

19